

MEDLEMSINTERVJU

Vår medlem har valt att inte ha med sitt namn men låter hälsa att: "Jag har varit en bokläsande människa hela livet, alltifrån att jag var barn och beordrade min barnvaktande farbror att läsa *Hattstugan*."

Hur har du/ni gjort själva listan? Hur har urvalet gått till?

För att hitta böcker utgivna de olika årtalen 1949 och framåt googlade jag helt enkelt. Såg snabbt att det finns ett Wikipedia-sökord som heter "Litteraturåret" åtföljt av årtal. Om jag inte hittade något där fortsatte jag att googla. Ibland kom jag in på Stockholms bibliotek som kunde ge en del ledtrådar. Jag slog också i lexikon på författare jag visste skrev under vissa tidsperioder. Sen tittade jag efter om boken fanns i våra bokhyllor. Som tur är har vi böckerna ordnade i bokstavsordning och viss ämnesordning. Inser att jag lånat många böcker eftersom en del böcker som fanns på utgivningsåret inte fanns tillhands hemma, trots att det var böcker som jag tyckt mycket om.

Har du några favoriter på listan? Varför just den/de?

Per Olov Enqvist har jag läst ända sedan han började skriva böcker och i Expressen på 1960-talet. Hans språk är vackert och precist, innehållet vittnar om stor kunnighet och förtrogenhet med ämnet, han förenar psykologisk förståelse för personerna i böckerna med insikt om den historiska och sociala situationer de befinner sig i.

Carola Hanssons *Mästarens dröm* är för mig en belysande och intressant beskrivning av den kristna världsåskådningens möte med en annan kultur genom huvudpersonens uppdrag som missionär i Kina. Jag är själv uppvuxen i frikyrkomiljö där mission i andra länder var ett centralt engagemang men som jag som vuxen, sekulär vänstermänniska har en kritiskt syn på. Carola Hansson beskriver så initierat både missionärens drivkraft och den verklighet hon möter. Boken inger också hopp om förståelse mellan människor med olika traditioner och livsuppfattning.

Göran Sonnevi upptäckte jag under min poesiperiod på sextiotalet. Jag prenumererade på tidningen *Lyrikvännen* och hörde på radio. Dikter – i allmänhet – attraherade mig mest för ett vackert språk som på några rader formulerade dilemman och syn på livet. Det politiska innehållet i Sonnevis texter väckte mig politiskt. Jag kände mig inte hemma i den aggressiva ton som jag tyckte demonstrationer och agitation hade. Men Sonnevis dikter hade minst lika mycket allvar och motstånd i sig. Jag tycker också om hans sätt att blanda sådant som händer i ens privata liv: väder, natur och musik med nyheter och politiska skeenden.

Vilken är listans stora överraskning?

Den första i listan, *Utvandrarna*. Den kom alltså 1949 – mitt födelseår, ganska precis hundra år efter att Karl Oskar och Kristina och de övriga gav sig av till USA. De har liksom funnits med hela mitt liv. Mina föräldrar tyckte om att läsa men hade sällan tid. De hade sexårig folkskola och ingen mer utbildning. Pappa var lanthandlare och mamma arbetade så småningom också i affären. Jag vet att pappa läste *Utvandrarna* och kanske någon mer av böckerna och jag tror att även mamma gjorde det.

Det här är ju en "vad som fanns hemma bokhyllan"-lista. Tänker du göra fler listor? Hur kommer de att se ut i så fall tror du?

Jag skriver upp alla böcker jag läser sedan några år tillbaka och har fört in böcker som jag skrivit upp i dagböcker och här och där sedan år 2000 i listan. Jag har inte tänkt göra någon mer lista men skulle gärna vilja se andra listor ordnade efter någon sorts system; från ett land, en epok, ett ämne.

Finns det någon bok på listan som du inte har läst men ser fram emot att läsa? Om ja, varför?

Både Suzanne Bröggers *Crème fraîche*, en feministisk klassiker och Lars Ahlins *Sjätte munnen*. Ahlin är en udda arbetarförfattare. Hans novellsamling *Inga ögon väntar mig* är en av mina favoritböcker, särskild titelnovellen. Andra böcker jag ser fram emot är Peter Hoegs *Fröken Smillas känsla för snö*, Tomas Bannerheds *Korparna*, Steve Sem Sandbergs *De utvalda* och Elisabet Åsbrinks *1947*.

Om du bara fick behålla en av böckerna på listan, vilken blir det? Och varför?

Svårt, men jag väljer *Livläkarens besök* av Per Olov Enquist. Jag tycker om historiska romaner, upplysningstidens idéer, personliga egenskaper, tillfälligheternas spel, psykologin hos makthavare, relationerna och spelet dem emellan, drottningens (kvinnans) inflytande och de är bara människor – och Enquists eleganta språk.